Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: David, Christian Georg Nathan

Titel: BREV TIL: Krüger, Hans Andersen FRA: David, Christian Georg Nathan (1870-02-23)

Citation: David, Christian Georg Nathan: ”BREV TIL: Krüger, Hans Andersen FRA: David, Christian Georg Nathan (1870-02-23)”, i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 374. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020227.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Nationalbankdirektør C. G. N. David til H. A. Krüger.
Kjøbenhavn, 23. Februar 1870.

Det har været mig meget kjært at modtage Deres venlige Brev af 15de dennes; det har rimeligviis overligget et Par Dage paa Sprogø, thi det er først i et Par Dage i mine Hænder. Jeg benytter derfor den første ledige Time, jeg har kunnet finde, til at besvare det (jeg er i disse Dage stærkt medtaget af Udvalgsmøder ved Siden af mine øvrige Forretninger).

Saavidt jeg skjønner er det rigtigt at De først gaaer til Berlin. Hvad De anfører derfor, forekommer mig yderst plausibelt. Desuden kjender De jo Terrainet der saa godt, at De bedst kan bedømme, hvad Virkning Deres Nærværelse og gjentagne Optræden kan faae. I den Henseende maa jeg, som alle Deres Venner her have den meest ubetingede Tillid til det, som De anseer for rettest i den for os Alle saa vigtige Sag, for hvilken De handler, medens vi kun kunne tænke, haabe og sukke!

De spørger mig, om jeg ikke troer at det er muligt, at den udenlandske Sag snart kommer grundigen eller udtømmende paa Bane i det franske Kammer, og at en beqvem Leilighed til at virke for den slesvigske Sag da vilde være forspildt, naar De var i Berlin og ikke i Paris. Muligheden kan ikke benægtes, men det er ikke sandsynligt. Revolutionen spøger endnu altfor stærkt i Hovederne og Ministrene have endnu altfor meget at tænke paa for at holde sig for at en alvorlig Undersøgelse af den ydre Politik kan ventes. Dets. 375kan gjerne være at en eller anden Interpellation, der angaaer de ydre Forhold, kan komme for idag eller imorgen, men jeg er overbeviist om, at det da vil være Raketskud for at sætte Gemytterne i Bevægelse, og ikke klare Lys for at gjøre Forholdene overskuelige. At der i den Henseende vil være Noget vundet, ved først om et Par Maaneder at komme til Paris, tør jeg ikke paastaae — men at der ikke vil være tabt Noget ved at Reisen dertil udsættes i et Par Maaneder, det tager jeg ikke i Betænkning at udtale som min Mening.

Hvad De siger om vore stillestaaende Forhandlinger i Berlin og om den Skade de gjøre, er jeg ganske enig om. Men der skal stor Bestemthed ved Siden af stor Forsigtighed til ganske at afbryde dem paa en categorisk Maade. Jeg skal ikke undlade, naar jeg seer Leiligheden hertil, at tale med Vedkommende herom, men jeg troer ikke at det vil nytte. Man har kjørt sig fast, netop ved at staae stille — jeg vil ingenlunde nægte at Situationen fra Begyndelsen af var vanskelig paa Grund af at det var en lille Mand som skulde forhandle med en stor Mand, men Situationen er bleven vanskeligere thi nu har man vant sig til at see den lille Mand i sin tause expectative Stilling ligeoverfor den Store — og Vanens Magt er stor. Hvad der nu kunde gjøres for at naae til Maalet uden at give det Udseende af, eller give Anledning til det Paaskud at det var os, som vare Skyld i at Sagen ikke blev ført lykkeligen til Ende tør jeg ikke sige, men Noget bør der gjøres for at Situationen kan klares.

Jeg haaber at De finder Tid til at meddele mig hvorvidt Deres Bestræbelser i Berlin lykkes, og hvad der foregaaer bag Coulisserne. Jeg skal ikke ophøre at tænke paa den Sag til hvilken De i Ordets strengeste Forstand har opoffret Dem, og som ogsaa jeg indeslutter i mit inderste Hjerte.

C. N. David.

H. A. Krügers Privatarkiv. R. A.